

ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ МІКРОНАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСУ ІНФОРМАТИКИ

МОЛЧАНЮКІ.В., ОКАРА Д.В., ПОДОУСОВА Т.Ю.

*Одеська державна академія будівництва та архітектури,
м.Одеса, Україна*

Сучасний етап розвитку суспільства ставить перед вітчизняною системою освіти цілу низку принципово нових проблем, серед яких особливо слід відмітити необхідність підвищення якості освіти, в контексті її інтеграції в світовий науково-освітній простір. Особливу увагу при цьому слід приділяти інноваційній складовій освіти, яка спрямована не на передачу знань, які стрімко застарівають, а на володіння базовими компетенціями, які дозволяють набувати знання самостійно, відповідно до потреби [1, с. 133].

Ефективність засвоєння учбового матеріалу в значній мірі залежить від методики його викладання. Мозок людини сприймає інформацію краще при її подаванні маленькими шматочками, ніж якщо засвоювати весь матеріал відразу. Це пов'язано з тим, що мозку потрібен певний час для того, щоб виростити нові нейрони, отже навчання «крок за кроком» виявляється ефективнішим, ніж традиційне. Досвід підтверджує, що студенти, які намагалися вивчити матеріал за семестр напередодні іспиту, набагато швидше забували його, ніж ті, що навчалися стабільно. Сучасні студенти виростили з мобільними телефонами в руках, тому звикли отримувати інформацію порційно та швидко. На думку вчених, це стало причиною зниження стійкості уваги на 4 секунди з 2000 року. Згідно з даними дослідження Microsoft, нинішній середній показник стійкості уваги складає всього 8 секунд [2].

Раніше традиційна система отримання знань формувалася в умовах, коли життя текло повільніше, а інформація залишалася актуальною упродовж дуже тривалого часу. Актуальною стає проблема використання і систематизації інформації для її ефективного застосування в навчальному процесі.

У світі все більшої популярності набуває новий формат отримання знань. Однією з найпопулярніших нових тенденцій навчання є мікронавчання (microlearning) - формат освіти, що складається з невеликих кроків, і йде бік-о-бік з традиційним навчанням. Учбовий матеріал розбивається на певну доцільну кількість мікрокурсів (елементів мікронавчання). Кожен з них має конкретний зміст та може бути вивченим за 5-10 (або трохи більше) хвилин, впродовж яких студент отримує нову інформацію, відповідає на контрольні

питання або повторює пройдений матеріал. Замість того, щоб намагатися навчити про все відразу, певна тема може бути розбита на дрібніші справи. Це дає можливість студенту збирати інформацію і «подає» її у формі, яка може допомогти більш ефективно її поглинати [3, с. 6]. З'являється можливість отримувати знання у своєму власному темпі без перевантаження, що дуже зручно для студентів, які поєднують навчання з працею, хто за різних обставин не має в достаток часу для навчання (зокрема, заочної форми навчання).

Викладачу доцільно детально і продумано розбити учбовий матеріал на мікрокурси, які б давали змогу студентам «за деревами бачити ліс», уникнути фрагментарного «кліпового» мислення, аналізувати набуті знання та об'єднати «мікрознання» в єдину логічну картину. Мікрокурсами мають містити не тільки текстовий матеріал, але й наочні ілюстрації, відеоматеріали, елементи повчальної гри, інтерактивне тестування тощо. Якщо матеріал буде доступним для мобільних пристроїв, то студентам буде зручніше його опрацювати.

Висновки. Досвід авторів свідчить про те, що ефективність засвоєння матеріалу студентами значною мірою залежить від правильної методики складання мікрокурсів у таких розділах дисципліни «Інформатика», як «Програми розгалуженої структури», «Циклічні оператори», «Побудова графіків функцій засобами MS Excel». При роботі у графічному пакеті AutoCAD при вивченні тем «Складні примітиви», «Редагування примітивів» для самостійної роботи студентів доцільно запропонувати ознайомлення з інтернет-мікрокурсами. Формат мікронавчання, не зважаючи на його переваги, не є універсальним. Доцільним є його поєднання з традиційним форматом, яке може бути здійснене у формі листів, онлайн повідомлень, коротких мультимедійних відео, роздавального матеріалу та інших засобів. Розробка мікрокурсів та тестів потребує від викладача додаткового часу, передбачає розвиток його творчого потенціалу. Але результати мікронавчання виправдовують всі витрати. Процес навчання стає більш цікавим, змістовним, спонукає студентів до самостійної пізнавальної діяльності, що згодиться у їх майбутній професійній діяльності.

Література:

1. Шатілова О.В. Інформатизація освіти як пріоритетний напрям підвищення якості освітніх послуг / О.В. Шатілова // Студоцентризм у системі забезпечення якості освіти в економічному університеті [Електронний ресурс]: зб. матеріалів Всеукр. наук.-метод. конф. – К.: КНЕУ, 2016. – 436 с.
2. Микрообучение: будущее в обучении персонала [Электронный ресурс] // iSpring. – 2016. – Режим доступа: <https://www.ispring.ru/elearning-insights/mikroobuchenie-budushcheye-v-obuchanii-personala>

3. Саварин П.В. Науково-теоретичні передумови застосування медіа технологій у підготовці фахівців технічного профілю / П.В. Саварин //Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2016. – № 4. – С. 4 – 7.